

با هيچ به کيکتان نه لیت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنَّ شِئْتِ، اِرْحَمْنِي إِنَّ شِئْتِ، اِرْحَمْنِي إِنَّ شِئْتِ، اِرْحَمْنِي إِنَّ شِئْتِ) (خودايه ليم خوش به نه گهر ويستت، خودايه پرهم پيکه نه گهر ويستت)

له نه پي هور و پيره وه - پره زاي خوي لبيت - که پيغه مبر - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «با هيچ به کيکتان نه لیت: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنَّ شِئْتِ، اِرْحَمْنِي إِنَّ شِئْتِ، اِرْحَمْنِي إِنَّ شِئْتِ، اِرْحَمْنِي إِنَّ شِئْتِ) (خودايه ليم خوش به نه گهر ويستت، خودايه پرهم پيکه نه گهر ويستت)، به لکو پيوسته سوور بيت (پيداگير بيت) له داواکيدا، چونکه خوي گوره هر چيه کي بويت نه جامي ده دات، وهيچ که سيک ناتوانيت ناچاري بکات له سهر کردني هر شتيک». وله گيرانه وه که ي (مسلم) دا: «به لکو پيوسته پيداگير بيت له داواکيدا وبه هيوای وه لام بيت، چونکه له «لاي خوي خوي گوره هيچ شتيک گران نيه نه گهر بيه وپت بيه خشيت

[سه حيج - راست] [(البخاري ومسلم) هاوران له سهر ي]

پيغه مبر - صلى الله عليه وسلم - نه هي کردوه له به ستنه وه نزا وپارانه وه به شتيک نه گهر چيش به ويستي خوي گوره بيت؛ چونکه زانراوه ودنيابين له وه ي که خوي گوره له که سيک خوش ناييت مه گهر خوي بيه وپت - سبحانه وتعالی -، وبه ستنه وه نزا وپارانه وه به ويستي خودا هيچ مانايه کي نيه؛ چونکه ويست ده بيته مهرج دهره هق به که سيک که کرده وه نه جام ده دات به بي ويستي خوي وه کو نه وه ي ناچار بيت يان هاوشيوه ي، وپه روه ردگار پاك ويگه رده وئهم شته له نه و دووره، له هه مان کاتدا پيغه مبر - صلى الله عليه وسلم - له کوتاي فهرمووده که دا نه م باسه ي پروونکرده وه کاتيک فهرمووي: (هيچ که سيک ناتوانيت خودا ناچار بکات - له سهر کردني شتيک -)، هه روه ها هيچ شتيک لاي په روه ردگار گران نيه نه گهر بيه وپت بيه خشيت، وه هر گيز بي توانا وي ده سلات نيه، وهيچ شتيک گران وقورس نيه به لاي په روه ردگار وه هه تا وه کو بووترپت: نه گهر بته وپت، وبه ستنه وه نزا وپارانه وه وداواي ليخوشبوون به ويستي خودا جوړيکه له ده سته لگرتن له وه لامدانه وه وليخوشبووني خودايي، کاتيک که سيک ده لیت: نه گهر ده ته وپت نه و شته م پي بيه خشي؛ نه وا پيم بيه خشه، نه م پرسته يه له راستيدا به کارده هيترپت به رامبر به که سيک که يان نه وه تا له راستيدا پيوستي پي نيه يان نه وه تا لاواز وکم توانايه، به لام له گه ل که سيک که تواندار بيت؛ وداواکار پيوست وناچار بيت نه وا پيداگير ده بيت له سهر داواکي، وه کو هه ژارپک کاتيک داوا ده کات؛ که پيوستي به و شته هه يه که داواي ده کات، وپه نا وهاوار ده بات بو الله؛ چونکه نه و ده وله مند وکامله، وتوانداره له سهر کردني هه موو شتيک.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/5978>

